

Štefanija Žagmeister in Milorad Guzina

MIRU MAROLTU V SLOVO

26. maj 1933 – 18. maj 2014

Vsako slovo je težko, najtežje pa je takrat, ko je dokončno.

Danes se ne poslavljamo le od bivšega sodelavca, ampak tudi od planinskega prijatelja, našega Mirota – Slavca, častnega člana Planinskega društva Pošte in Telekomu Ljubljana.

Miro je bil aktiven vse od vpisa v društvo, leta 1959 – letos je preteklo že 55 let njegovega članstva.

Že od prihoda v društvo je sodeloval pri poslovanju, vzdrževanju, obnavljanju in oskrbovanju Poštarskega doma na Vršiču.

Skoraj dvajset let je bil načelnik Gospodarskega odseka in gospodar Poštarskega doma na Vršiču, nato pa še dolga leta namestnik načelnika Gospodarskega odseka. Bil je član upravnega odbora društva, deloval pa je tudi v drugih društvenih organih.

Leta 1972 je postal član gradbenega odbora za povečanje in posodobitev Poštarskega doma na Vršiču, leta 2004 pa tudi član odbora za ekološko sanacijo doma, ko smo zgradili ekološko čistilno napravo, prvo na območju Vršiča.

V vsem tem času je Miro opravil več tisoč ur prostovoljnega dela, saj je za Vršič porabil ves svoj prosti čas.

Tri leta je bil tudi oskrbnik doma na Vršiču, pri čemer so bile dobrodošle njegove izkušnje, kot dolgoletnega gospodarja doma. Pri oskrbniškem delu mu je bila v veliko pomoč njegova življenjska sopotnica Darinka.

Tudi njegov trud in trdo delo sta pripomogla, da je dom postal lepši in prijetnejši za planince, o čemer priča večkratno imenovanje Poštarskega doma na Vršiču za najbolj priljubljeno planinsko kočjo.

Nepogrešljiv pa je bil tudi pri zahtevni organizaciji številnih množičnih planinskih srečanj na Vršiču in pri vsakoletni organizaciji občnih zborov društva.

Miro je s svojo delavnostjo, zavzetostjo, trmo, pa tudi hudomušnostjo in zlasti s svojo človeško širino, pustil neizbrisni pečat v naših planinskih vrstah. Vsi smo mu radi sledili, kadar je organiziral delovne akcije na Vršiču. Marsikdo je bil celo prizadet, če ni bil povabljen zraven.

To pa ni bila njegova edina planinska dejavnost.

Mnogi planinci se še radi spominjamo nepozabnih izletov v lepe planine bivše domovine Jugoslavije in tujine. Pod vzožje planin nas je Miro vedno varno pripeljal z avtobusom, nato pa se je skupaj z nami povzpел na vrhove. Na srečanjih jugoslovanskih planincev je, kot dober strelec, dobil številna priznanja za naše društvo.

Miro je za svoje dolgoletno prizadevno delo v planinstvu prejel številna visoka priznanja. Planinsko društvo Pošte in Telekomu Ljubljana ga je imenovalo za častnega člana društva, prejel pa je tudi najvišja priznanja Planinske zveze Slovenije, Planinske zveze Jugoslavije in Športne zveze Ljubljane.

Miro,

Za vse kar si dal planincem in našemu društvu, lahko izrečem le eno samo veliko besedo HVALA!

Radi smo te imeli in spominjali se te bomo kot človeka s širokim srcem, vedno dobre volje in vedno pripravljenega pomagati povsod in vsakemu.

Tvoji Darinki, sinovoma in ostalim sorodnikom, izrekamo iskreno sožalje.

Šmartno pod Šmarno goro, 22. maj 2014